

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 26. februar 2007
Kontor: Kommunaladm. kt.
J.nr.: 2007-2414-108

**Besvarelse af spørgsmål nr. 43 som Folketingets
Kommunaludvalg har stillet til Indenrigs- og Sund-
hedsministeren den 5. februar 2007**

Spørgsmål nr. 43:

Ministeren bedes kommentere vedlagte artikel fra Nyhedsmagasinet Struktur "Vigtigt at organisere gadelys rigtigt", herunder om ministeren vil sikre, at der skabes lige konkurrencevilkår for kommunal og privat opgaveløsning eller om private leverandører fortsat skal have økonomiske fordele.

Svar:

I artiklen "Vigtigt at organisere gadelys rigtigt" fra Nyhedsmagasinet Struktur redegøres for kommuners forskellige muligheder for organisering af gadebelysning. Det fremføres, at kommunernes muligheder for at afløfte energifgifter afhænger af, hvilken organisering kommunen vælger for gadebelysningen.

Det har tidligere være undersøgt, hvorvidt det, af hensyn til at sikre lige konkurrenceforhold mellem offentlig og privat produktion, ville være hensigtsmæssigt at lave en refusionsordning for kommunernes energjudgifter, ligesom det er tilfældet for momsudgifter og visse udgifter til lønsumsafgift jf. lov nr. 497 af 7. juni 2006 om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift m.v. samt om momsfondet.

I 1995 undersøgte et tværministerielt udvalg med deltagelse af de kommunale parter energifgifternes betydning for kommunal udlicitering.

Udvalget konkluderede, at det konkurrencemæssige problem vedr. energifgifter var begrænset til få særligt energiintensive kommunale produktio-
ner.

Udvalget kunne ikke anbefale at inddrage kommunernes energifgifter i momsudligningsordningen med henvisning til en sådan ordnings administrative byrder for kommunerne og problemets begrænsede omfang.

Problemstillingen har senest været rejst i foråret 2006 i forbindelse med behandlingen af lov nr. 497 af 7. juni 2006 om konkurrencemæssig ligestilling mellem kommuners og regioners egenproduktion og køb af ydelser hos eksterne leverandører i relation til udgifter til merværdiafgift m.v. samt om momsfondet.

Jeg tilkendegav i den forbindelse, at der fortsat vurderes at være ikke ubetydelige administrative konsekvenser forbundet med at inddrage energiafgifter i momsrefusionsordningen.

For det første vil der være tale om en ny ordning, idet kommuner og regioner vil skulle foretage manuelle opdelinger af de udgifter til energiafgifter, der skal anmeldes til refusion. Det eksisterende system hviler i høj grad på automatiske indberetninger af momsudgifter beregnet på baggrund af fastlagte procentsatser. For det andet, vil indarbejdelse af energiafgifterne formentlig indebære justeringer i de kommunale og regionale budget- og regnskabssystemer.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, at det er min opfattelse, at konkurrenceudsættelse af offentlig servicevirksomhed så vidt muligt skal ske på lige vilkår for private og offentlige leverandører. Men det er samtidig nødvendigt at foretage en afvejning i forhold til de administrative belastninger, som der i det konkrete tilfælde kan være forbundet med at sikre lige vilkår. De ikke ubetydelige øgede administrative byrder forbundet med at indføre en refusionsordning for kommunernes energiafgifter og problemets relativt begrænsede omfang taler for ikke at lave en refusionsordning for kommunernes energiafgifter.